

Jan BŁOCKI (ur. 1940 r.) ukończył studia w latach 1957-63 na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1968 r. pracował w Instytucie Badań Jądrowych (przekształconym następnie w Instytut Problemów Jądrowych, potem NCBJ). Zajmował się głównie teoretycznymi badaniami reakcji jądrowych niskich energii. Wniósł istotny wkład do rozwoju uproszczonych modeli takich reakcji, niezbędnych ze względu na skomplikowaną naturę oddziaływania jądrowego jak i udział w nim kilkuset nukleonów. Jest współautorem bardzo znanych prac: „Proximity forces”, *Annals of Physics* 105, 427 (ponad 1400 cytowań) o siłach pomiędzy dwoma blisko położonymi jądrami, oraz „One-body dissipation and super-viscosity of nuclei”, *Annals of Physics* 113, 330 (ponad 500 cytowań) o efektywnej sile tarcia powodującej zamianę początkowej energii kinetycznej zderzających się fragmentów we wzbudzenie wewnętrzne - tłumaczyła ona przebieg obserwowanych głęboko-nieelastycznych zderzeń jąder. Prace te powstały we współpracy ze znanym fizykiem Władysławem Świąteckim podczas pobytu Jana Błockiego na uniwersytecie w Berkeley (1973-76). Współpraca ta była później kontynuowana i dała m.in. następne obficie cytowane prace: o uogólnionej sile proximity (*Annals of Physics* 132, 53, ponad 200 cytowań) oraz o mechanizmie wzbudzenia syntezy jądra złożonego w reakcjach ciężkich jonów (*Nuclear Physics A* 459, 145, ponad 250 cytowań). Inne prace J. Błockiego dotyczyły m.in. takich zagadnień jak rozszczepienie jądrowe, gigantyczne rezonanse, emisja fragmentów z jąder ciężkich oraz związek chaotycznego charakteru ruchu nukleonów z mechanizmem tarcia w reakcjach jądrowych.

Jan Błocki pozostanie w pamięci współpracowników jako dobry kolega, bystry obserwator i człowiek zdolny do formułowania ożywczo oryginalnych i bezkompromisowych opinii.

Janusz Skalski
Zakład Fizyki Teoretycznej NCBJ